

poenostavljeno, seveda), za kakšne razlike gre. Predpostavimo, da Primož razgovor sklene takole:

(56) Primož: O.K. Izgleda, da bomo danes jedli govedino. Možni varianti sta namreč bili riba ali govedina in v hladilniku ni ribe. Naj torej kupim malo gobic za h govedini?

Logiki se pri svojem študiju sklepanja omejujejo le na *formalno veljavnost* argumentov in jih vsakokratni *proces* sklepanja in *kontekst*, v katerem se to sklepanje dogaja, ne zanimata. Takšna omejitev preučevanja argumentov in argumentiranja na formalne vzorce sklepanja seveda vodi do izločitve ter zanemarjanja številnih pomembnih problemov diskurzivnega argumentiranja (argumentiranja v t. i. naravnem jeziku oz. v vsakdanji govorici). Na osnovi našega popravljenega primera si oglejmo, kako metodološko poteka proces abstrahiranja v logiki oz. prevajanja vsakdanje govornice v logični jezik simbolov, konstant in spremenljivk.

I) Prvi korak v postopku abstrahiranja *loči študij argumenta(cije) od konkretne situacije, v kateri je do nje/-ga sploh prišlo*. Izhajajoč iz konkretne in dobesečne ubeseditve danega konverzacijskega fragmenta *logika implicitno najprej naredi eksplicitno*, pri čemer *ločene konverzacijske prispevke obeh sogovorcev, ki so pogojeni eni z drugimi in torej soodvisni, strne v enotne besedne bloke*. V primeru Primoževe argumentacije bi to izgledalo nekako takole:

(57) Primož: Za večerjo naj bi jedli ali govedino ali tuno. V hladilniku ni ribe. Če v hladilniku ni ribe, ne bomo jedli tune. Torej bomo jedli govedino.

Lučkino sklepanje bi lahko razvili takole:

(58) Lučka: Če je Tina že bila po nakupih, potem je nakupljeno v hladilniku. Tina je že bila po nakupih. Torej je nakupljeno v hladilniku.

II) Druga abstrakcija *argumente loči od udeležencev dogajanja, od tistih, ki so jih izrekli, in jih naredi neodvisne od konkretnega dogajanja*. Na vsak argument gleda kot na *neosebno povezavo premis in sklepa* in vse, kar jo zanima, je povezava, način povezave, med stališčem (mnenjem), izraženim v sklepu, in trditvami, izraženimi v premisah (argumentih), ki takšen sklep upravičujejo. V našem primeru to pomeni, da moramo ob že sicer umetno tvorjenih besednih blokih, ki zanemarijo nujne konverzacijske specifične, izpustiti imeni Primoža in Lučke in njuni izjavi (trditvi) zapisati kot skupek neosebnih stavkov. Nekako takole: